

Άγιος Πορφύριος: Ένα μεγάλο θαύμα, πολύ μεγάλο θαύμα. Πρώτη φορά το είδα κι εγώ!

/ [Πνευματικά Αποσπάσματα](#)

Ήτανε βουβοί και η χάρη του Θεού τους γιάτρεψε

Είπε ο π. Πορφύριος [νυν άγιος Πορφύριος]:

Άκου να δεις Δημήτρη. Πάω κάτω, βουτάω το παιδί της λέω:

«Βάλε να κάνουμε αγιασμό».

Πάνω σ' ένα τραπέζι έστρωσε μία πετσέτα, έβαλε ένα πιάτο και διάβασα αγιασμό. Ο γυιός της, ο Γιάννης ο Γκ.*, λοιπόν, αυτός ήταν βουβός, δεν μιλούσε. Διάβασα ευχή με όλη μου την καρδιά, μ' όλη μου την ψυχή, και εις το τέλος που τον εράντισα, εφόσον «πηγήν ιαμάτων έχοντες Άγιοι Ανάργυροι», μίλησε ο Γιάννης.

Χαρούμενος με φίλησε, τον φίλησα και εγώ, με φίλησε και η μητέρα του, η γυναίκα του Χατζη-Γκ. μωρέ, που είχε το χαλκιάδικο. Έγινε καλά ο Γιάννης και μετά ήρθε πάνω στον Άγιο Χαράλαμπο. Ήθελε να μείνει μαζί μου ο Γιαννάκης. Ο Γιάννης ο Γκ.

Άκουσε, Δημήτρη! Αυτές τις μέρες που έγινε αυτό το θαύμα, ήρθε εδώ στην Αχλαδερή και βάφτισε ένα παιδί και το ονόμασε Πορφύριο.

Σ.: Α, από το Μαντράκι.

π. Π.: Ο Γιάννης ο Γκ. Μέγα θαύμα. Εδώ στις Πετριές ήταν ένας παππάς. Και ο Δεσπότης τον είχε μεταθέσει σ' ένα άλλο χωριό, που το λένε Βαρνάβα, και η γυναίκα του και η κόρη του η Χρυσανγή έμειναν εδώ, στις Πετριές.

Ένα βράδυ επήγε να λύσει την κατσίκα, που την είχαν δέσει σε κάτι βάρδια να φάει. Είχε σουρουπώσει. Πήγε η Χρυσάνθη και την έλυσε και την πήγε στο σπίτι και τους έκανε νεύματα.

Κάτι είδε και ήτανε βουβή. Τρεις μήνες βουβή η κοπέλα, Δημητράκη. Την φέρνει απ' τις Πετριές, μαθαίνει από άλλες γυναίκες, «Να την πάτε στον πατέρα Πορφύριο να της διαβάσει».

Έμαθε, λοιπόν, και την έφερε και της έκανα αγιασμό. Ένα μεγάλο θαύμα, πολύ μεγάλο θαύμα. Πρώτη φορά το είδα κι εγώ. Όταν έκανα αγιασμό, ο Άγιος Χαράλαμπος έτρεχε νερά. Άκου, Δημήτρη. Δεν ξέρω, δεν φαντάζομαι να του βγάλανε το ασήμι που του είχανε,

Σ.: Πρόπερσι το είχανε.

π.Π.: Το ασήμι όλο είχε κάτι στάλες και η μία στάλα ενωνόταν με την άλλη και έτρεχε κάτω.

Η κοπελίτσα, όταν τελείωσα τον αγιασμό και της έδωσα και φίλησε, λέει:
«Μπαμπά, κοίτα ο Άγιος Χαράλαμπος έχει νερό».

Κοιτάζω κι εγώ, κάναμε τον σταυρό μας. Ο Άγιος Χαράλαμπος έτρεχε νερό. Δηλαδή, καταλαβαίνεις, ιδρώτα. Όπως ιδρώνει το μέτωπό μας, αλλά πολύ. Έγινε καλά η κοπέλα. Βρε Δημήτρη, την εγνώρισα τώρα στου Βαρνάβα.

* Ολόκληρο το ονοματεπώνυμο υπάρχει στο πιο κάτω βιβλίο.

Απόσπασμα από το βιβλίο του Ευάγγελου Καραδήμου, «Βίος και πολιτεία του οσίου γέροντος Πορφυρίου», 2022 των εκδόσεων η Μεταμόρφωσις του Σωτήρος, Μήλεσι.

Πηγή: pemptousia.gr (Επιμέλεια Στέλιος Κούκος)